

BÀI HỌC 8

CHIẾN HỮU TRONG ĐẠO QUÂN CỦA Đấng CHRIST

CÂU GỐC: *“Hai người nói cùng nhau rằng: Khi nầy đi đường, Ngài nói cùng chúng ta và cắt nghĩa Kinh Thánh, lòng chúng ta há chẳng nóng nảy sao?” (Lu-ca 24:32).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Lu-ca 5:6-8, 11; Mác 3:14; Ma-thi-ơ 8:23-27; Mác 4:35-41; Mác 9:33-37; Ma-thi-ơ 20:20-28.

Từ những ngày đầu của chức vụ, Đức Chúa Giê-su không làm việc một mình. Ngài đã chọn con người để tham gia sự rao giảng, dạy dỗ, và phục vụ. Bốn sách Phúc âm tập trung vào đời sống, sự chết, và sự sống lại của Ngài. Và họ cũng cho thấy Ngài làm việc cách chặt chẽ với các môn đồ, những người gắn gũi nhất với Ngài.

Vì vậy, khi cuộc thiện ác đấu tranh xảy ra xung quanh Đức Chúa Giê-su, chúng ta cũng thấy nó xảy ra xung quanh các môn đồ của Ngài. Cho đến khi cuộc đời kết thúc cách cay đắng, Đức Chúa Giê-su kêu lên, “Mọi việc đã được trọn” (Giăng 19:30), Sa-tan thấy mình không thể làm cho Chúa vấp phạm và sa ngã. Nhưng môn đồ của Đấng Christ thì dễ mắc bẫy hơn nhiều. Lỗi lầm của họ đã cho Sa-tan cơ hội để lợi dụng họ.

Kiêu hãnh, nghi ngờ, bướng bỉnh, tự cao, ích kỷ – những yếu điểm này đã mở đường cho Sa-tan. Một nửa nan đề của họ là, với ý riêng, họ đã không lắng nghe những gì Đức Chúa Giê-su đã nói sẽ xảy ra.

Họ đã có rất nhiều bài khó để học. Chúng ta cũng vậy!

SỰ KÊU GỌI PHI-E-RO

Khi chúng ta nghĩ về sự quan trọng của cuộc chiến ác đấu tranh, thật là tuyệt vời là Đức Chúa Giê-su đã sử dụng con người để giúp đỡ Ngài trong chức vụ. Điều này đặc biệt đúng khi chúng ta nghĩ về các lỗi lầm trong những người Ngài đã chọn. Dĩ nhiên, nếu chúng ta nghĩ về tình trạng của con người sa ngã, những người Ngài đã chọn không ai là hoàn hảo.

Đức Chúa Giê-su đi bộ dọc theo bờ biển phía bắc của biển Ga-li-lê. Có một đám đông người theo sau, Ngài thấy hai chiếc thuyền đánh cá mà chủ đã thu dọn sau một đêm không thành công. Các ngư dân này đã biết Đức Chúa Giê-su. Ngài đã giảng dạy trong nhà hội của họ, và Ngài đã làm mọi người ngạc nhiên với lời nói của Ngài (Lu-ca 4:31, 32). Đức Chúa Giê-su đã đuổi quỷ ra khỏi một người trong nhà hội của họ (Lu-ca 4:33-36). Họ đã thấy Đức Chúa Giê-su tại nhà Phi-e-rơ chữa lành bà gia của ông (Lu-ca 4:38, 39). Và vào buổi tối hôm đó Ngài cũng chữa lành nhiều người khác (Lu-ca 4:40, 41).

Thật không có gì ngạc nhiên khi đám đông đi theo Đức Chúa Giê-su dọc theo bãi biển. Ngài bước vào thuyền của Phi-e-rơ và truyền đẩy thuyền ra xa một chút để tất cả có thể thấy Ngài. Và sau đó, Đức Chúa Giê-su giảng cho dân chúng (Lu-ca 5:3). Khi giảng xong, Ngài truyền Phi-e-rơ chèo ra sâu hơn và thả lưới. Phi-e-rơ nghĩ chắc chắn sẽ không thành công. Nhưng vì tôn trọng Đức Chúa Giê-su, ông đã vâng lời Ngài.

Hãy đọc Lu-ca 5:6-8. Cảm xúc và hành động của Phi-e-rơ cho chúng tôi biết gì về ông? Và những cảm xúc và hành động này giúp chúng ta hiểu tại sao Đức Chúa Giê-su đã chọn Phi-e-rơ, mặc dù ông có các lỗi lầm?

Những cảm xúc và hành động của Phi-e-rơ thật tuyệt vời. Bằng cách này, ông nhắc nhở chúng ta về Gia-cốp vật lộn với thiên sứ. Cả hai người nhận ra rằng Đức Chúa Trời ở với họ. Cả hai có một cảm giác mãnh liệt về tình trạng bất xứng (Sáng thế Ký 32:24-30). Một điều rõ ràng. Phi-e-rơ nhận ra mình là kẻ có tội vì ông biết Chúa đang ở đó. Lời thú nhận công khai của Phi-e-rơ về tình trạng tội lỗi của mình thì trái ngược với một số các nhà lãnh đạo tôn giáo. Họ là những người cho rằng Đức Chúa Giê-su là một tội nhân (Giăng 9:24). Nhưng họ từ chối nhìn nhận tình trạng tội lỗi của mình.

Lu-ca 5:11 nói rằng các ngư phủ này “bỏ hết chài mà theo Ngài.” Điều này có nghĩa là khi lưới của họ đầy quá đến nỗi phải đứt ra, họ vẫn bỏ lại tất cả mọi thứ để đi theo Đức Chúa Giê-su. Có sứ điệp gì cho chúng ta ở đây?

“Ở CÙNG NGÀI”

Khi Đức Chúa Giê-su gọi các môn đồ đầu tiên trên bờ biển Ga-li-lê, họ đã chứng kiến quyền năng của Ngài trên quỷ sứ. Họ đã thấy Đức Chúa Giê-su thách thức ma quỷ (Lu-ca 4:34-36), chữa lành bệnh (Lu-ca 4:38-41), thống trị thiên nhiên (Lu-ca 5:4-6), tiết lộ tội lỗi và sau đó an ủi Phi-e-rơ bằng cách nói rằng đừng lo sợ chi (Lu-ca 5:10).

Sau đó một thời gian, sau khi đã cầu nguyện suốt đêm (Lu-ca 6:12), Đức Chúa Giê-su gọi những người theo ngài. Từ nhóm lớn đó, Ngài chọn mười hai người, gọi là sứ đồ (Lu-ca 6:13). Chử Hy Lạp apostolos có nghĩa là “để sai đi.” Trước khi sai đi, Đức Chúa Giê-su đã dành thời giờ cho họ, hướng dẫn họ (Lu-ca 9: 1-5), giống như Ngài đã ban cho một nhóm lớn hơn gồm 70 người một thời gian sau đó (Lu-ca 10:1-16).

Hãy đọc Mác 3:14. Đức Chúa Giê-su muốn các sứ đồ làm gì trước khi sai họ đi ra? Có sứ điệp quan trọng nào ở đây cho tất cả chúng ta?

Đã bao nhiêu lần Cơ Đốc nhân ngày nay háo hức chạy đi và làm việc cho Đức Chúa Giê-su hơn là dành thì giờ với Ngài? Sự thật đơn giản là khi chúng ta đi ra để làm công việc phúc âm, chúng ta thường đi với danh sách công việc phải làm của riêng mình. Chúng ta bỏ Cứu Chúa của thế gian qua một bên và cố gắng thay thế Ngài với chính mình. Thật quá dễ dàng để có một “Đấng Mê-si phức tạp,” có nghĩa là chúng ta nghĩ rằng việc cứu thế gian là tùy thuộc nơi chúng ta. Nhưng chúng ta quên rằng chỉ một mình Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế.

Vì vậy, lịch sử Cơ Đốc giáo có đầy đầy những người rao giảng nhân danh Đức Chúa Giê-su. Nhưng họ đã không dành thì giờ cho Ngài, đã không biết Ngài, và đã không được Ngài thay đổi. Điều cuối cùng mà thế giới của chúng ta hoặc hội thánh cần là những người chạy quanh nhân danh Đấng Christ nhưng đã không “ở với Ngài.” Một trong những thủ đoạn vĩ đại nhất của Sa-tan trong cuộc chiến ác đấu tranh là khả năng của nó để lợi dụng những người nhân danh Đấng Christ nhưng dùng sai danh đó. Vì vậy, trước khi sai họ đi, Đức Chúa Giê-su muốn họ ở cùng Ngài để học hỏi từ nơi Ngài.

Ngày nay, có ý nghĩa gì đối với chúng ta nếu sống mà không có Đức Chúa Giê-su? Có những cách hữu ích nào trong thời gian thật sự mà ngày nay chúng ta có thể có thời gian đó với Ngài?

QUYỀN PHÉP CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TRÊN THIÊN NHIÊN

Hãy đọc Ma-thi-ơ 8:23-27; Mác 4:35-41; và Lu-ca 8:22-25. Cuộc thiện ác đấu tranh bày tỏ trong những câu này thế nào?

Chúng ta không hoàn toàn hiểu được Sa-tan ảnh hưởng đến thế giới thiên nhiên bao nhiêu. Nhưng Kinh Thánh cho thấy nó cũng có ảnh hưởng trên thiên nhiên. Chúng ta thấy điều này trong câu chuyện của Gióp (Gióp 1:18, 19). Bà Ellen G. White cũng nói, “Ngay cả bây giờ Sa-tan cố gắng gây ra những tai họa trên biển và đất để niêm phong số phận của càng nhiều người càng tốt.” – Phỏng trích *In Heavenly Places*, tr. 348. Đây là một ví dụ khác về quyền lực của Sa-tan trong lãnh vực này. Trong số nhiều điều xấu xảy ra và tai họa trong thiên nhiên, chúng ta đang thấy cuộc thiện ác đấu tranh có thật như thế nào ở trên trái đất.

Trong câu chuyện đặc biệt này, sau một ngày dài giảng dạy, Đức Chúa Giê-su phán cùng các môn đồ hãy đi qua bờ bên kia, nơi có ít người hơn. Được nửa đường, một cơn bão khốc liệt nổi lên. Sóng tạt vào thuyền (Mác 4:37). Đức Chúa Giê-su đã quá mệt mỏi, dựa đầu gối ngủ ở đằng sau lái, dường như không hay biết. Các môn đồ rất bận rộn chống chọi với cơn bão đó trong một thời gian trước khi họ nhận ra rằng Đức Chúa Giê-su đang ngủ.

Đức Chúa Giê-su không nói gì khi họ kêu cầu Ngài. Ngài không đưa ra một bài giảng để trách mắng họ, hoặc đề nghị những cách mà các môn đệ có thể làm hay hơn trong hoàn cảnh này. Đức Chúa Giê-su chỉ đứng lên, giơ tay, và ra lệnh cho gió và sóng yên lặng, như thể chúng là những đứa trẻ hư.

Lúc đó, họ đẩy kinh ngạc. “Môn đồ kinh hãi lắm, nói với nhau rằng: ‘Vậy thì người nầy là ai, mà gió và biển cũng đều vâng lệnh người?’” (Mác 4:41).

Có nhiều bài học ở đây. Nhưng với câu chuyện này chúng ta có thể hiểu quyền phép của Đức Chúa Giê-su thật lớn lao. Vì vậy, chúng ta cần phải tin cậy Ngài, dù có vấn đề gì.

Chúng ta có thể biết quyền lực của Chúa là có thật, ngay cả với thiên nhiên. Nhưng có một nơi mà Ngài sẽ không dùng quyền lực để ép buộc, đó là ý chí của chúng ta. Điều này cho chúng ta thấy mình phải cẩn thận thế nào với món quà quan trọng của sự tự do lựa chọn và chúng ta phải cẩn thận hơn thế nào trong việc sử dụng món quà đó?

AI LÀ LỚN NHẤT?

Hãy đọc Mác 9:33-37. Đức Chúa Giê-su đã dạy các môn đồ bài học nào ở đây? Và có sứ điệp nào ở đây cho những ai tuyên bố theo Đức Chúa Giê-su? Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 18:3-5.

Cuộc tranh cãi giữa các môn đồ là quan điểm của họ về tương lai. Họ nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su sẽ giải thoát Y-sơ-ra-ên khỏi người La Mã, để khôi phục lại vương quốc của Đa-vít, và cai trị như vua mới của họ. Họ nghĩ rằng họ sẽ tận hưởng tất cả những vinh quang mà quốc gia đã kinh nghiệm dưới thời vua Sa-lô-môn. Khi điều đó sẽ xảy ra, họ đoán rằng họ sẽ giữ các địa vị quan trọng trong vương quốc vừa được khôi phục. Nhưng ngay cả điều đó cũng chưa đủ. Họ muốn biết ai trong số họ sẽ là “lớn nhất” trong vương quốc. Điều đó có vẻ như Lu-xi-phe (Sa-tan) đang ảnh hưởng họ? (Đọc Ê-sai 14:14.)

Đọc Ma-thi-ơ 20:20-28. Đức Chúa Giê-su trả lời yêu cầu này thế nào? Điểm quan trọng của Ngài là gì?

Có lẽ điều đáng thất vọng nhất về sự kiện đáng buồn này là bối cảnh và thời gian khi câu chuyện diễn ra. Các môn đồ đang trên đường tới Giê-ru-sa-lem, nơi Đức Chúa Giê-su sắp bị đóng đinh. Ngài đã giải thích cho họ rằng Ngài sắp bị phản bội, bị kết án tử hình, chế giễu, đánh đòn và bị đóng đinh, sau đó sống lại vào ngày thứ ba (Ma-thi-ơ 20:18, 19). Ngay sau khi Ngài nói xong những lời ấy, câu hỏi ai là người lớn nhất được nhắc lại một lần nữa. Các môn đồ đã không nghe thấy những gì Đức Chúa Giê-su đã nói. Rõ ràng là họ không lắng nghe. Quan tâm đến những tham vọng nhỏ trong đầu óc của mình, các môn đồ đã bỏ lỡ những vấn đề quan trọng. Tâm trí của họ nghĩ về một vương quốc thế gian sẽ không bao giờ đến. Và họ đã bỏ lỡ những gì Đức Chúa Giê-su nói với họ về vương quốc vĩnh cửu mà Ngài sẽ ban cho họ qua cái chết của Ngài sắp xảy ra.

Thật rất dễ dàng để nghĩ là các môn đồ rất hẹp hòi. Hãy nhìn lại chính mình bạn và hỏi, “Có điều gì hẹp hòi tôi cần loại bỏ khỏi tâm hồn của tôi chẳng?”

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU GIẢI NGHĨA KINH THÁNH

Đó là ngày thứ ba sau khi Đức Chúa Giê-su chết. Các môn đồ của Ngài vẫn tê liệt vì kinh ngạc. Họ nghĩ Ngài sẽ nghiền nát những người La Mã, nhưng thay vào đó, có vẻ như người La Mã đã nghiền nát Ngài.

Nhiều môn đồ gặp gỡ các sứ đồ sau khi Chúa bị đóng đinh. Một số phụ nữ trong nhóm họ đã đến thăm mộ vào sáng sớm ngày Chủ nhật [ngày thứ nhất trong tuần]. Lu-ca kể tên ba người, nhưng có những người khác đã đến với Đức Chúa Giê-su từ Ga-li-lê (Lu-ca 23:55; Lu-ca 24:1, 10). Họ từ ngôi mộ trống trở về, rao truyền cho “mười một sứ đồ và những người khác” về hai người nam mặc áo sáng như chớp mà họ đã thấy ở đó (Lu-ca 24:9).

Lu-ca ghi rằng vào buổi chiều Chủ nhật cùng ngày, hai môn đồ của Đức Chúa Giê-su đang trên đường về nhà của họ, một cuộc hành trình hai-tới-ba giờ từ Giê-ru-sa-lem (Lu-ca 24:13). Có thể là họ rất bận rộn trong cuộc đàm thoại về những sự vừa xảy ra nên họ đã không nhận thấy một Người lạ đi bộ gần đó. Có thể họ sẽ không bao giờ thấy Ngài nếu Ngài không nhập cuộc trò chuyện của họ bằng cách hỏi tại sao họ rất buồn (Lu-ca 24:17).

Câu hỏi này đã được một người tên là Cơ-lê-ô-ba trả lời. Anh hỏi có lẽ Người là khách lạ ở thành Giê-ru-sa-lem nên không biết gì về những điều đã xảy ra cách mấy bữa rày. Người khách lạ hỏi, “Việc gì vậy?” (Lu-ca 24:19).

Hãy đọc Lu-ca 24:19-35. Những người này nói gì cho thấy họ thiếu sự hiểu biết? Đức Chúa Giê-su giải thích sự thật với họ thế nào?

Xin lưu ý rằng Đức Chúa Giê-su giải nghĩa từng điểm từ Kinh Thánh. Ngài dùng Thánh Kinh trong trận chiến của Ngài với Sa-tan trong đồng vắng. Cùng một cách đó, Đức Chúa Giê-su đã dùng Thánh Kinh để làm tan đi bóng tối của hai người này. Sau khi Đức Chúa Giê-su giải thích cho họ những lời trong Kinh Thánh về chính Ngài và sứ mạng của Ngài, Ngài đã cho họ một số kinh nghiệm mạnh mẽ để hỗ trợ những điều Ngài nói. Trước hết, Ngài tỏ mình ra cho họ. Ngài chứng minh cho họ thấy Ngài đã sống lại từ cõi chết. Thứ hai, Ngài “đã thoát biến đi không thấy” (Lu-ca 24:31). Đức Chúa Giê-su đã cho họ một bài nghiên cứu Kinh Thánh rất rõ ràng về quyền lực của sự chết tha thứ và làm sạch của Ngài. Với những kinh nghiệm mạnh mẽ vừa nhận được, hai môn đồ có các lý do rất vững vàng cho đức tin.

Ở đây một lần nữa, như tất cả qua các sách Phúc âm, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su luôn đặt Kinh Thánh trước hết và trung tâm. Làm thế nào, chúng ta có thể bảo vệ mình chống lại bất kỳ loại suy nghĩ nào đó khiến chúng ta phải đặt câu hỏi về thẩm quyền của Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Khi còn ở trên đất trong hình thể con người, Đức Chúa Giê-su đã trừ quỷ (Lu-ca 6:18) và đã đem hy vọng đến cho những người vô hy vọng (Lu-ca 6:20-23). Ngài đã cho người ta thấy làm thế nào để sống trong tình yêu agape của Đức Chúa Trời (Lu-ca 6:27-49) và chữa lành người đầy tớ của thầy đội (Lu-ca 7:2-10). Ngài cũng kêu con trai đã chết của một góa phụ sống lại (Lu-ca 7:12-16) và làm một cơn bão phải yên lặng (Lu-ca 8:22-25). Ngài đã giải cứu người bị quỷ ám tại Giê-ra-sê (Lu-ca 8: 26-39) và chữa lành một bà bị xuất huyết đã 12 năm (Lu-ca 8: 43-48). Ngài kêu con gái của Giai-ru đã chết sống lại (Lu-ca 8:41, 42, 49-56) và cũng khiến La-xa-rô sống lại sau khi ông đã chết bốn ngày (Giăng 11:39-44). Ngài đã làm tất cả những điều đó, nhưng người ta vẫn thấy khó để tin Ngài.

Đức tin là một món quà từ Chúa. Nhưng đó là một món quà mà mọi người có thể từ chối để chấp nhận. Bởi vì, như chúng ta đã được cảnh báo, Sa-tan là có thật. Cuộc thiện ác đấu tranh là có thật. Và kẻ thù làm việc siêng năng để khiến chúng ta nghi ngờ và không tin. Sự cứu rỗi là qua sự tin cậy vào những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta. Sa-tan biết như vậy, nên nó sẽ làm mọi thứ có thể để khiến chúng ta bỏ đức tin đó. May mắn thay – và chúng ta phải luôn luôn nhớ điều này – là Đức Chúa Giê-su mạnh hơn quỷ rất nhiều. Và nếu chúng ta nắm chặt lấy Ngài, thì Sa-tan không thể đánh bại chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Bạn sẽ có câu trả lời nào cho câu hỏi, “Nếu Đức Chúa Giê-su có rất nhiều quyền lực trên thiên nhiên, tại sao nhiều người, ngay cả Cơ Đốc nhân, phải đau khổ thật nhiều?” Cuộc thiện ác đấu tranh phù hợp với câu trả lời thế nào?

2. Có những lý do nào khiến chúng ta tin Đức Chúa Giê-su và tin những gì Kinh Thánh nói về Ngài? Tại sao quan trọng để chúng ta nhớ những lý do này? Chúng ta có thể có những lý do tốt, nhưng tại sao rất nhiều người phải tranh đấu với đức tin? Có những điều gì khiến chúng ta nghi ngờ? Và có cách tốt nhất nào để đối phó với chúng?

3. Như chúng ta đã thấy trong tuần này, Đức Chúa Giê-su đã chọn một số người có những sự yếu đuối để làm việc với Ngài. Có hy vọng gì cho bạn về cách Đức Chúa Giê-su có thể dùng bạn, ngay cả với những yếu đuối của bạn?